

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 18Csp/56/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5719204226
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Helena Menichová
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2020:5719204226.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Martin sudkyňou JUDr. Helenou Menichovou v spore žalobcu: D. P., rod. R., nar. XX.X.XXXX, bytom E. XXXX/X, E. - H., PSČ: XXX XX, právne zastúpená: JUDr. Stanislavom Irsákom, advokátom so sídlom Kolárska 4, 813 42 Bratislava, proti žalovanému v rade 1/: TOMA úverová a leasingová, a.s., sídlo: Májová 1319, Čadca 022 01, IČO: 36 664 090 a žalovanému v rade 2/: Reality INN s.r.o., sídlo: Karvaša a Bláhovca 2065/45, Vrútky 038 61, IČO: 47 230 878, právne zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Macaláková & partners s.r.o., sídlo: J. Milca 11, Žilina 010 01, IČO: 50 925 288, o ochranu spotrebiteľa, o vyslovenie neplatnosti úverovej zmluvy a záložnej zmluvy, o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, takto

rozhodol:

I. Žaloba sa v celom rozsahu zamieťa.

II. Žalovaný v rade 1/ a žalovaný v rade 2/ majú nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % proti žalobkyni, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa žiadala proti žalovaným:

I. určiť neplatnosť Zmluvy o úvere č. 20546 uzatvorenej dňa 10.03.2008 medzi žalobkyňou ako dlžníčkou a žalovaným 1/ ako veriteľom,

II. určiť neplatnosť Zmluvy o zriadení záložného práva č. 20546, ktorej vklad bol Správou katastra Martin povolený dňa 12.03.2008 pod č. V-1200/2008, uzatvorenej medzi žalobkyňou ako záložcom a žalovaným 1/ ako záložným veriteľom, predmetom ktorej bolo zriadenie záložného práva na nehnuteľnostiach evidovaných Okresným úradom Martin, katastrálnym odborom na LV č. XXXX pre k.ú. H., 3-izbový byt č. XX, nachádzajúci sa na 4. poschodí, vo vchode č. 3 bytového domu s. č. XXXX, postaveného na parc.č. XXXX/XX, zastavané plochy a nádvorcia o výmere 576 m², za účelom zabezpečenia pohľadávky zo Zmluvy o úvere č. 20546 zo dňa 10.03.2008,

III. určenie, že je výlučnou vlastníčkou označených nehnuteľností, v podiele 1/1,

IV. určenie, že uzatvorením Zmluvy o úvere č. 20546 a Zmluvy o zriadení záložného práva č. 20546 boli porušené jej práva ako spotrebiteľky podľa Zákona č. 250/2007 a

V. priznať primerané finančné zadosťučinenie vo výške 5.000,- Eur.

2. V žalobe uviedla, že so žalovaným v rade 1/ uzatvorila Zmluvu o úvere č. 20546 zo dňa 10.3.2008 a Zmluvu o zriadení záložného práva č. 20546, ktorej vklad bol Správou katastra Martin povolený dňa 12.3.2008 pod č. V.: V-1200/2008. Tieto uzatvorila ako dlžníčka a záložca a žalovaný 1/ ako veriteľ a záložný veriteľ.

3. Podľa platnej právnej úpravy v čase uzatvorenia príslušných zmlúv mohli ako podnikateľskú činnosť, teda za účelom zisku, poskytovať úvery iba banky podľa zákona o bankách č. 483/2001 Z.z. v znení

platnom v čase uzatvorenia príslušných zmlúv. Žiadna iná právna úprava neumožňovala poskytovanie peňažných prostriedkov so ziskom ako sústavnú podnikateľskú činnosť. Žalovaný uzatváral nielen so žalobkyňou, ale aj s inými osobami zmluvy o úvere ako podnikateľ, ktorý je oprávnený poskytovať úvery ako svoju podnikateľskú činnosť na základe živnostenského oprávnenia, ktorý mu vydal Okresný úrad Čadca, odbor živnostenského podnikania pod názvom živnosti „Poskytovanie pôžičiek a úverov z vlastných zdrojov nebankovým spôsobom v rozsahu voľnej živnosti .

4. Vydanie živnostenského listu na činnosť, ktoré mali v čase uzatvorenia uvedených zmlúv právo vykonávať iba banky, bolo priamo a výslovne vylúčené aj samotným Živnostenským zákonom č. 455/1991 Zb., a to v § 3, ods. 2, písm. a), ktorý výslovne uvádzal, že živnosťou nie je činnosť bánk. Zákon o bankách práve z dôvodu ochrany spotrebiteľov finančných služieb stanovoval a doteraz stanovuje prísne podmienky na získanie podnikateľského oprávnenia na poskytovanie úverov a pôžičiek.

5. Ani jednu z týchto podmienok nespĺňal žalovaný a z dôvodu, že tak priamo živnostenský zákona v § 3, ods. 2 stanovoval výslovný zákaz, že ako živnosť nie je možné vykonávať to, čo je činnosťou bánk podľa osobitného predpisu, teda podľa zákona o bankách, ako aj z dôvodu aplikácie základného pravidla pre uplatňovanie a aplikáciu právnych predpisov, a to „lex specialis derogat lex generalis“, ktorý sa práve v § 3, ods. 2 Živnostenského zákona prejavuje z hľadiska oprávnenia poskytovať úvery, alebo vykonávať inú činnosť bánk, ako aj z dôvodu ochrany spotrebiteľov finančných služieb, ktorých práve § 7 ods. 2 Zákona č. 483/2001 Z.z. chránil, nebolo možné, aby mohol ktokoľvek vykonávať činnosť poskytovania úverov (z akýchkoľvek zdrojov) ako podnikateľskú činnosť na základe ohlásenia voľnej živnosti, teda iba na základe toho, že splnil podmienku, že dosiahol vek 18 rokov, predložil čistý register trestov a zaplatil poplatok 5,-Eur za vydanie živnostenského listu.

6. Trvala na tom, že z uvedených dôvodov nebolo možné, aby takúto podnikateľskú činnosť mohol vykonávať niekto na základe voľnej živnosti, že žalovaný poskytoval úvery za odmenu (vyjadrenú v úrokoch alebo v iných poplatkoch) ako podnikateľskú činnosť bez platného podnikateľského oprávnenia, pretože jeho „ohlásenie voľnej živnosti“ (voľné živnosti vnikajú ohlásením, teda nie na základe rozhodnutia úradu) s názvom „poskytovanie pôžičiek a úverov z vlastných zdrojov nebankovým spôsobom v rozsahu voľnej živnosti“ nemalo za následok vznik oprávnenia podnikat' v tejto oblasti, a to ani vtedy, ak z nepochopiteľných a neznámych dôvodov, ktoré by mali byť vyšetrené orgánmi činnými v trestnom konaní, pretože sa jednalo o vedomé a teda úmyselné konanie v rozpore so živnostenským zákonom, poverený pracovník živnostenského úradu žalovanému vydal osvedčenie o ním nahlásenej voľnej živnosti s názvom „poskytovanie pôžičiek a úverov z vlastných zdrojov nebankovým spôsobom v rozsahu voľnej živnosti“.

7. Žalovaný teda uzatvoril so žalobcom zmluvu o úvere a záložnú zmluvu ako podnikateľ poskytujúci úvery ako svoju podnikateľskú činnosť, pričom nebol držiteľom platného povolenia na poskytovanie úverov, pretože jeho ohlásenie voľnej živnosti s názvom „poskytovanie pôžičiek a úverov z vlastných zdrojov nebankovým spôsobom v rozsahu voľnej živnosti“ nemalo za následok vznik oprávnenia podnikat' v tejto oblasti, a to ani vtedy, keď mu na to príslušný Okresný úrad, odbor živnostenského podnikania, vydal živnostenský list, pretože podľa platnej právnej úpravy v čase uzatvorenia uvedených zmlúv, ktorým bolo jedine povolenie Národnej banky Slovenska vydané v súlade so Zákonom o bankách č. 91/1992 Zb.

8. Toto protiprávne poskytovanie úverov a pôžičiek nelegálnym a platnej právnej úprave odporujúcim spôsobom, sa zákonodarca pokúsil dodatočne zlegalizovať prijatím ustanovení § 8Or Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ktorý nadobudol účinnosť dňom 1.1.2011, ktorým súčasne v § 20a a 20b umožnil zlegalizovať ich dovtedy nelegálne vykonávanú činnosť poskytovania úverov a umožnil im požiadať o vydanie povolenia Národnej banky Slovenska na poskytovanie úverov podľa tohto nového právneho predpisu.

9. Na skutočnosti, že úvery poskytované tzv. nebankovkami do účinnosti zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, teda do roku 2011, boli poskytované nelegálne, v rozpore s právnym poriadkom SR a spôsobom, ktorý umožňoval hrubým spôsobom porušovať práva spotrebiteľov, to však nič nemení, pretože nová právna úprava nemôže a neplatí retroaktívne, nakoľko zákaz retroaktivity je jedným zo základných ústavných princípov, ktorý, je potvrdený aj príslušnými rozhodnutiami ÚS SR

(napr. (PL. US 37/99, PL. ÚS 28/00, PL. ÚS 49/03, I. ÚS 238/04, PL. ÚS 9/2013), a to ani v prípade, že to tak zákonodarca, prostredníctvom prechodných ustanovení § 80r zákona č. 129/2010 Z.z. za účelom svojho vyvinenia sa zo zodpovednosti za porušovanie povinností podľa predpisov EÚ na ochranu spotrebiteľov a hroziacich sankcií od EK, chcel zrealizovať.

10. Žalovaná (zrejme správne malo byť žalobkyňa - pozn. súdu) teda bola v čase uzatvorenia uvedených zmlúv uvedená do omylu v tom, že žalobca (zrejme správne malo byť žalovaný 1/ - pozn. súdu) je oprávneným a legálnym poskytovateľom úverov a boli voči nej uplatnené nekalé obchodné praktiky v zmysle v tom čase platného Zákona o ochrane spotrebiteľov č. 250/2007 Z.z.

11. Voči žalobkyni bola teda zo strany žalovaného pred a pri uzatváraní uvedených zmlúv uplatnená klamlivá obchodná praktika, pretože žalovaný bez príslušného podnikateľského oprávnenia, ktorým v čase uzatvárania zmlúv mohlo byť iba Povolenie Národnej banky Slovenska, vykonával činnosť, ktorú mohli vykonávať iba banky a ktorú v zmysle § 3, ods. 2, písm a) Živnostenského zákona nebolo možné vykonávať na základe ohlásenia voľnej živnosti, čím konal v rozpore s § 8, ods. 1 písm. f) Zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa.

12. Uzatvorenie Úverovej zmluvy ako aj Záložnej zmluvy pri výkone podnikateľskej činnosti žalovaného, teda ako predmet jeho podnikania, odporovalo tak - § 3, ods. 2., písm. a) zákona č. 455/1990 Zb. O živnostenskom podnikaní v platnom znení, - Zákona č. 92/1991 Zb. o bankách v znení platnom pri uzatváraní predmetných zmlúv, ako aj - § 8, ods. 1., písm. a) a f) Zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa.

13. Preto sú Zmluva o úvere č. 20546 zo dňa 10.3.2008 a Zmluva o zriadení záložného práva č. 20546, ktorej vklad bol Správou katastra Martin povolený dňa 12.3.2008 pod č. V.: V- 1200/2008, uzatvorená medzi žalobkyňou ako dlžníčkou a záložcom a žalovaným 1/ ako veriteľom a záložným veriteľom absolútne, teda od začiatku, neplatné v zmysle § 39 OZ.

14. Rovnako sú z dôvodu neplatnosti samotnej Zmluvy o úvere č. 20546 zo dňa 10.3.2008 a Zmluvy o zriadení záložného práva č. 20546, absolútne, teda od začiatku, neplatné v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka všetky dispozičné právne úkony, ktorými bolo nakladané s nehnuteľnosťami žalobkyne, ktoré tvorili predmet záložného práva v zmysle vyššie uvedenej Záložnej zmluvy. Teda všetky dispozičné právne úkony týkajúce sa nehnuteľností evidovaných na Okresnom úrade Martin, odbor katastrálny na LV č. XXXX pre k.ú. H. ako 3-izbový byt č. XX, nachádzajúci sa na 4. poschodí, vo vchode č. 3 bytového domu s.č. XXXX, postaveného na parcele č. XXXX/XX, zastavané plochy a nádvoría o výmere 576 m².

15. Taktiež sú nulitné a teda jedná so o tzv. paaky, všetky rozhodnutia, ktoré boli vydané na základe realizácie takéhoto absolútne neplatného právneho úkonu, tj. Zmluva o úvere č. 20546 zo dňa 10.3.2008 a Zmluva o zriadení záložného práva č. 20546 a teda na základe neexistujúceho záložného práva, a to z dôvodu základnej právnej zásady, že nikto nemôže na iného preniesť viac práv, ako sám má.

16. Žalobkyňa je teda z dôvodu absolútnej neplatnosti Zmluvy o úvere č. 20546 zo dňa 10.3.2008 a Zmluvy o zriadení záložného práva č. 20546 a následnej absolútnej neplatnosti všetkých ostatných dispozičných úkonov s nehnuteľnosťami, ktoré tvorili predmet záložného práva podľa vyššie uvedenej zmluvy, ako aj z dôvodu nulitnosti rozhodnutí, ktorými došlo k realizácii takéhoto záložného práva formou tzv. dobrovoľnej dražby a následnému vydaniu vypratacieho rozsudku na základe takejto nulitnej dobrovoľnej dražby, doteraz výlučnou vlastníčkou, teda vlastníčkou vo výške spoluvlastníckeho podielu 1/1v pomere k celku, nehnuteľností evidovaných na Okresnom úrade Martin, odbor katastrálny na LV č. XXXX pre k.ú. H. ako 3-izbový byt č. XX, nachádzajúci sa na 4. poschodí, vo vchode č. 3 bytového domu s.č. XXXX, postaveného na parcele č. XXXX/XX, zastavané plochy a nádvoría o výmere 576 m².

17. Žalovaný v rade 1/ v písomnom vyjadrení k žalobe (č.l. 81) uviedol, že zákon č. 258/2001 o spotrebiteľských úveroch, účinný v čase poskytovania úveru, nevyžadoval od veriteľa osobitné povolenie na činnosť poskytovania úverov od NBS. Poskytovať úver bola oprávnená fyzická osoba alebo právnická osoba v rámci svojho podnikania. Poukázal na právnu úpravu § 1 ods. 2 písm. a/ a e/ Zákona o spotrebiteľských úveroch, ktorá vylučovala aplikáciu Zákona o spotrebiteľských úveroch na tam uvedené zmluvy.

18. Žalovaný v rade 1/ uviedol, že zásadná zmena v rámci poskytovania úverov veriteľom prišla až zákonom 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, ktorý zaviedol povinnosť pre podnikateľov, ktorí poskytujú úver fyzickým osobám, spotrebiteľom, získať pre svoju podnikateľskú činnosť osobitné povolenie od NBS. Poznamenal, že od r. 2010 podnikateľskú činnosť nevykonáva, aktuálne spravuje „živé“ úvery. Poprel tvrdenie žalobkyne o tom, že bola uvedená do omylu v tom, že žalovaný v rade 1/ je oprávnený a legálny poskytovateľ úverov. Žalovaný v rade 1/ má za to, že v čase uzatvorenia Zmluvy o úvere a Zmluvy o zriadení záložného práva bol oprávnený na poskytovanie pôžičiek a úverov z vlastných zdrojov nebankovým spôsobom v rozsahu voľnej živnosti na základe živnostenského oprávnenia a úvery mohol poskytovať do 31.5.2010.

19. Poukázal na skutočnosť, že v dôsledku neplnenia povinností žalobkyňou pristúpil k uspokojeniu svojej pohľadávky formou dobrovoľnej dražby. Predmet zálohu bol vydražený dňa 10.9.2015 a z výťažku z dražby došlo k uspokojeniu pohľadávky žalovaného v rade 1/ ako veriteľa. Má za to, že Zmluva o úvere zanikla uspokojením veriteľa a preto nie je možné rozhodovať o jej platnosti, resp. neplatnosti. Tiež, že aktuálna procesná právna úprava nepripúšťa žaloby na určenie právnej skutočnosti, pokiaľ to nevyplýva z osobitného právneho predpisu. Žaloba o určenie, že zmluva o úvere a zmluva o zriadení záložného práva sú neplatné, nevyplýva zo žiadneho právneho predpisu a preto je procesne takáto žaloba neprípustná. K platnosti napadnutých zmlúv ďalej poukázal na to, že tieto obsahujú všetky podstatné náležitosti, majú predpísanú formu (písomnú) a na spôsobilosť účastníkov zmluvného vzťahu uzavrieť takéto úkony. Preto nie je možné ich vyhodnotiť ako absolútne neplatné právne úkony.

20. K porušeniu práva spotrebiteľa a v tejto súvislosti k uplatnenej náhrade žalovaný v rade 1/ uviedol, že práva žalobkyne ani z jednej uzatvorenej zmluvy porušené neboli. Žalobkyňa od uzatvorenia zmluvy o úvere 10.3.2008 až do podania žaloby 14.10.2019 sa nedomáhala neplatnosti týchto zmlúv alebo určenia, že jej spotrebiteľské práva boli porušené, pričom medzičasom došlo k výkonu záložného práva. Dôvodom je, že vzťah medzi žalobcom a žalovaným v rade 1/ bol vždy korektný a odborný. Poukázal na to, že žalobkyňa sa domáhala neplatnosti dobrovoľnej dražby na OS MT pod sp.zn. 15C/498/2015, súd jej žalobu zamietol a súd druhej inštancie rozsudok potvrdil.

21. Namietal tiež, že žalobkyňa ani v podanej žalobe neuviedla, akým spôsobom mal žalovaný v rade 1/ práva žalobkyňa ako spotrebiteľa poškodiť, len konštatovanie, že žalovaný v rade 1/ nemal oprávnenie na poskytovanie úveru, toto nemožno považovať za porušenie práva, ktoré by malo za následok poškodenie spotrebiteľa. Súčasne uviedol, že právo primeraného fin. zadosťučinenia z dôvodu porušenia spotrebiteľského práva žalobkyne si mala táto uplatniť z titulu namietaných zmlúv do troch rokov od zámiku záväzkového vzťahu a preto vznáša námietku premlčania.

22. K určení vlastníckeho práva k predmetnému bytu poukázal žalovaný v rade 1/ na skutočnosť, že nemá vlastnícke ani iné právo a preto namieta pasívnu vecnú legitimáciu.

23. Žalovaný v rade 2/ v písomnom vyjadrení k žalobe (č.l. 87 a nasl.) poukázal na rozsudok OS Žilina (zrejme správne malo byť OS Martin), č.k. 15C/498/2015-248 zo dňa 11.11.2016, potvrdený Rozsudkom KS Žilina sp.zn. 9Co/56/2017 zo dňa 30.3.2017, ktorými bola žaloba žalobkyne o neplatnosť dražby zamietnutá. Vychádzajúc z týchto rozhodnutí, bolo výsledkom potvrdenie vlastníckeho práva vydražiteľa a následne aj ďalšieho nadobúdateľa nehnuteľnosti, žalovaného v rade 2/. Žalovaný v rade 2/ sa legitímne domáhal vypratania nehnuteľnosti v konaní vedenom na OS MT, sp. zn. 11Co/321/2018, v ktorom súd rozhodol o povinnosti žalobkyne vypratať nehnuteľnosť. Na základe tohto exekučného titulu bolo následne začaté exekučné konanie na vypratanie nehnuteľností, ktoré je vedené u súdneho exekútora v Martine Mgr. Mariána Thomku pod sp.zn. 366/Ex 289/2019. Nehnuteľnosť nebola dodnes vyprataná. Žalobkyňa ju neoprávnenne užíva od nadobudnutia vlastníckeho práva žalovaného v rade 2/, čo je už takmer 5 rokov. Neplatí nájom, náklady spojené s užívaním bytu, ktoré hradí žalovaný v rade 2/, keďže je vlastníkom nehnuteľnosti.

24. Na základe uvedeného sa žalovaný v rade 2/ domáha voči žalobkyňi zaplataenia bezdôvodného obohatenia, titulom neoprávneného užívania nehnuteľnosti vo výške 1.813,23 Eur s prísl. Konanie bolo vedené na OS MT pod sp. zn. 5C/55/2017, kde bol vydaný platobný rozkaz dňa 8.2.2018, právoplatný dňa 10.4.2018, návrhu žalovaného v rade 2/ bolo vyhovené v plnom rozsahu.

25. Žalovaný v rade 2/ sa voči žalobkyni domáha na OS MT, v konaní vedenom pod sp.zn. 18C/19/2019, bezdôvodného obohatenia titulom neoprávneného užívania nehnuteľnosti (zahŕňajúceho opäť len plnenia spojené s užívaním bytu, ktoré žalovaný v rade 2/ zaplatil správcovskej spoločnosti) za obdobie od 1.1.2017 do 31.12.2017.

26. Vzhľadom na uvedené je žaloba nedôvodná, keďže jej predchádza sled právoplatných súdnych rozhodnutí, ktoré nemôže zvrátiť ani výsledok v tomto konaní o neplatnosť úverovej zmluvy a záložnej zmluvy, keďže súd by tým poprel vlastné početné rozhodnutia a došlo by k mimoriadne vážnemu narušeniu právnej istoty, poskytovanej účastníkom konania súdnou mocou. Žalobkyňa koná účelovo, v snahe oddialiť naplnenie obsahu právoplatných súdnych rozhodnutí. Opakovane podáva účelové a súd zahlcujúce podania, ktorých obsahom sú tie isté námietky, ktoré už súd v minulosti prejednával, pričom tým šikanuje žalovaného v rade 2/, ktorý sa roky nemôže domôcť svojich legitímnych práv, priznaných mu a potvrdených súdnou mocou a to najmä vypratania nehnuteľnosti, ktorú nemôže pre obštrukčné konanie žalobkyne užívať. Poukázal na škody, ktoré v tejto súvislosti žalovanému v rade 2/ vznikajú.

27. Žalovaný v rade 2/ sa nestotožnil argumentáciou žalobkyne v žalobe, že v čase poskytnutia úveru mohli úvery poskytovať iba banky. Uviedol, že množstvo nebankových subjektov vykonáva svoju činnosť na základe rovnakého oprávnenia ako žalovaný v rade 1/ a podliehajú inej regulácii ako banky. Nesúhlasil ani s argumentáciou, že žalovanému v rade 1/ bol vydaný živnostenský list protiprávne. Touto argumentáciou žalobkyňa spochybňuje zákonnosť konania orgánu štátnej správy, ktorý príslušné povolenie vydal.

28. K zákonu č. 129/2010 Z.z., ktorý nadobudol účinnosť 1.1.2011, uviedol, že táto právna úprava nemá vplyv na zmluvy uzavreté pred účinnosťou tohto zákona, že podnikateľské oprávnenie bolo žalovanému v rade 1/ vydané roku 2006 a napádané zmluvy boli uzavreté v r. 2008. Právna úprava, na ktorú sa žalobkyňa odvoláva, bola prijatá až v r. 2010 a poukázal na zásadu zákazu retroaktivity právnych noriem. Žalovaný v rade 2/ uviedol citáciu ust. § 49a OZ, § 37 OZ, ich výklad - kedy omyl vo vôle má za následok neplatnosť právneho úkonu. Odkazom na ust. § 40a OZ, § 49a, § 140, § 145 ods. 1, § 479, § 589 a 701 ods. 1 OZ, § 101 ods. 1 OZ, uviedol, že právu dovolávať sa relatívnej neplatnosti právneho úkonu začína premlčacia doba plynúť dňom, kedy došlo k uzavretiu právneho úkonu a preto vznáša námietku premlčania. Keďže výrok o určení vlastníckeho práva je závislý od výroku o určení neplatnosti úverovej zmluvy a záložnej zmluvy, nemôže dôjsť k určeniu vlastníckeho práva žalobkyne k sporným nehnuteľnostiam, hoc aj právo domáhať sa určenia vlastníckeho práva k nehnuteľnosti nepodlieha premlčaniu. Iný dôvod pre určenie vlastníckeho práva k spornej nehnuteľnosti ako neplatnosť úverovej zmluvy a záložnej zmluvy žalobkyňa neuviedla, a nijakým spôsobom ani neodôvodnila naliehavý právny záujem na určení jej vlastníckeho práva k nehnuteľnosti.

29. Poukázal tiež na to, že námietky, ktoré sú predmetom tejto žaloby, mala a mohla žalobkyňa uplatniť už v žalobe, ktorou sa domáhala neplatnosti dobrovoľnej dražby, čo neurobila a preto uvedené nemôže byť na ťarchu žalovaného v rade 1/ a 2/.

30. Žalovaný v rade 2/ spornú nehnuteľnosť nadobudol dobromyseľne od vydražiteľa v čase, kedy nebola v katastri zapísaná poznámka o prebiehajúcom súdnom konaní o neplatnosti dražby. Táto bola zapísaná až 30.11.2015, pričom žalovaný v rade 2/ spornú nehnuteľnosť nadobudol vkladom do KN 30.10.2015, čo vyplýva zo spisu 15C 498/2015 a v tejto súvislosti poukázal na právnu úpravu § 228 ods. 2 CSP. Poukázal na princíp právnej istoty a ochrany práv nadobudnutých v dobrej viere a v tejto súvislosti poukázal na rozhodnutia NS a ÚS ČR a SR.

31. Súd na pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom žalobkyne, vypočul PZ žalovaného v rade 1/ a v rade 2/, listinami, ktoré tvoria obsah spisu, pripojených rozhodnutí vo veci 15C 498/2015, na OS MT sp.zn. 7C 71/2016, a zistil:

Žalobkyňa ako dlžníka dňa 10.3.2008 uzatvorila so žalovaným v rade 1/ ako veriteľom Zmluvu o úvere č. 20546 (č.l. 11). Podľa čl. II. sa veriteľ zaviazal poskytnúť dlžníkovi účelový úver určený na účel dodatočných alebo ďalších stavebných úprav dokončených stavieb a ich údržbu vo výške 1.119.000,- Sk (v tom čase platná mena). V čl. III. dohodli zabezpečenie úveru v zmysle Zmluvy o zriadení záložného práva č. 20546 na nehnuteľnostiach špecifikovaných v záložnej zmluve.

32. Zmluvu o zriadení záložného práva č. 20546 (č. l. 13), uzatvorili žalovaný v rade 1/ ako záložný veriteľ a žalobkyňa ako záložca. V čl. I. záložca prehlásil, že je výlučným vlastníkom nehnuteľností v k.ú. H., Obec E., okres E., ktoré sú zapísané na LV č. XXXX, byt č. XX na 4. poschodí, vo vchode č. 3 bytového domu E. XXX, Č..J.. XXXX, na ul. E. v E.-H., v podiele 1/1, dom postavený na zastavanom pozemku parcela č. KN C XXXX/XX, spoluvlastníckeho podielu vo veľkosti 6934/180443 na spoločných častiach a zariadeniach domu, spoluvlastníckeho podielu vo veľkosti 6934/180443 na pozemku parc. č. KN C XXXX/XX - zastavané plochy a nádvoria o výmere 576 m²; v bode 2 čl. I. sa záložca zaväzuje, že predmetné nehnuteľnosti dáva ako záloh záložnému veriteľovi na zabezpečenie jeho pohľadávky z titulu Zmluvy o úvere č. 20546, uzatvorenej medzi veriteľom a dlžníkom a súčasne záložcom - žalobkyňou.

33. Podľa výpisu zo živnostenského registra žalovaného v rade 1/ na čl. 17, predmetom podnikania pod bodom 7 je poskytovanie pôžičiek a úverov z vlastných zdrojov nebankovým spôsobom v rozsahu voľnej živnosti.

34. Z upovedomenia o odklade exekúcie (č.l. 19), Mgr. Martin Thomka - súdny exekútor, Exekútorský úrad Martin, vyplýva, že exekučné konanie sa vedie v prospech oprávneného - žalovaného v rade 2/ - vypratať tam opísaný trojizbový byt č. 19 (viď aj ods. 32).

35. Podľa čiastočného výpisu z LV č. XXXX (č.l. 21) údaje platné k 11.10.2019 k bytu č. XX (viď ods. 32) je zapísaný ako vlastník v podiele 1/1 žalovaný v rade 2/.

36. Podľa výpisu z LV č. XXXX údaje platné k 4.9.2020, dátum vyhotovenia 9.9.2020, ako vlastník bytu č. XX je zapísaný žalovaný v rade 2/ v podiele 1/1.

37. Podľa Rozsudku OS MT, č.k. 15C/498/2015-248 zo dňa 11.novembra 2016, právoplatného dňa 15.6.2017, bola žaloba žalobkyne, v konajúcej veci tiež v postavení žalobkyne, proti žalovanému v rade 1/, v konajúcej veci tiež ako žalovaný v rade 1/, proti žalovanému v rade 2/ JURE, s.r.o., IČO: 47 437 677 a žalovanému v rade 3/ J. Š., za účasti intervienta spol. Reality INN, s.r.o., IČO: 47 230 878, o určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby, zamietnutá a žalovaným v rade 1/ až 3/ a intervientovi bolo priznané právo na náhradu trov konania proti žalobkyne v celom rozsahu. KS ZA ako odvolací v konaní o určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby, na odvolanie žalobkyne proti rozsudku OS MT, č.k. 15C/498/2015-248 zo dňa 11.11.2016, rozhodol tak, že rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil a žalovaným v rade 1/, 2/ a 3/ a intervientovi priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

38. Z odôvodnenia rozsudku súd zistil, že dražbu vykonal žalovaný v rade 2/ JURE, s.r.o., IČO: 47 437 677 dňa 10.9.2015 a vydražiteľom sa stal žalovaný v rade 3/ J. Š.; žalobkyňa v žalobe uvádzala, že dražba bola vykonaná v rozpore s § 11 ods. 4 a § 13 ods. 2 Zákona č. 527/2002 o dobrovoľných dražbách. Rozpor s § 11 ods. 4 Zákona o dobrovoľných dražbách spočíva v tom, že dražobník v rozpore so svojimi povinnosťami nezabezpečil a nevykonal zverejnenie oznámenia o dražbe v tlači a namietala doručenie oznámenia o dražbe vlastníčkovi (§ 17 ods. 5 uvedeného zákona) a ich doručovanie do vlastných rúk (§ 10 ods. 1 Zákona o dobrovoľných dražbách).

39. Podľa pripojeného Rozsudku OS MT, č.k. 7C/71/2016-96 zo dňa 29.3.2018, právoplatného dňa 22.3.2019, súd zistil, že v konaní žalobcu Relity INN, s.r.o. (v konajúcej veci ako žalovaného v rade 2/) proti žalovanej (v konajúcej veci žalobkyňa) súd rozhodol o povinnosti žalovanej vypratať trojizbový byt č. XX na štvrtom poschodí, vo vchode č. 3 v bytovom dome s.č. XXXX, nachádzajúceho sa na parc. č. XXXX/XX - zastavané plochy a nádvoria o výmere 576 m² zapísané na LV č. XXXX pre k.ú. H. do jedného mesiaca od právoplatnosti tohto rozsudku. Súd v tomto právoplatnom rozsudku vychádzal zo skutočnosti, že medzi stranami bolo nesporné, že žalovaná (v konajúcej veci žalobkyňa) bola v minulosti vlastníčkou bytu, ktorý je uvedený v petite, napriek tomu, že žalovaná túto skutočnosť stále konštatovala, na základe dobrovoľnej dražby zo dňa 10.9.2015 došlo príklepom k zmene vlastníka predmetného bytu, ktorým sa stal vydražiteľ J. Š. za tam uvedenú cenu, ktorá skutočnosť bola preukázaná notárskou zápisnicou a vyplynula aj z obsahu spisu OS MT sp.zn. 15C/498/2015, tiež mal súd za nesporné, že žalovaná napadla platnosť dražby v konaní 15C/498/2015, avšak OS MT rozsudkom zo dňa 11.11.2016 v uvedenej právnej veci žalobu žalovanej (v procesnej pozícii žalobkyne vo veci o neplatnosť dobrovoľnej dražby) zamietol, pričom OS vo veci 7C/41/2016 mal preukázané, že súd nezistil porušenia špecifikovaných ustanovení Zákona č. 527/2002 Z.z. a preto vychádzal zo skutočnosti, že dražba, ktorou došlo k zmene vlastníka bytu, bola platná. Vlastníkom bytu sa na základe dražby stal Stanislav Šovčík,

ktorý následne, preukázateľne kúpnu zmluvou, ktorú pripojil žalobca, predmetný byt kúpil kupujúci Reality INN, s.r.o. a vklad tejto zmluvy bol povolený Správou katastra Martin pod sp.zn. V 4069/15 dňa 30.10.2015. Žalobca vo veci 7C/71/2016, v konajúcej veci je to žalovaný v rade 2/, je podľa výpisu č. XXXX pre k.ú. H. vlastníkom sporného bytu a žalovaná (v konajúcej veci žalobkyňa) neprodukovala dôkaz, ktorým by toto jeho vlastnícke právo vyvrátila, preto žalobe proti žalovanej (v konajúcej veci žalobkyňa) o vypratanie predmetného bytu súd vyhovel.

40. Podľa § 1 ods. 1 Zákona č. 258/2001 Z.z. účinného v čase podpísania zmluvy, tento zákon upravuje niektoré podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

41. Podľa § 3 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch (účinného v čase uzatvorenia zmluvy), veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci.

42. Podľa § 2 ods. 2 písm. a/ OBZ, podnikateľom podľa tohto zákona je: a) osoba zapísaná v obchodnom registri.

43. Podľa § 11 ods. 4 Zákona č. 527/2002 Z.z. o dobrovoľných dražbách, ak je predmetom dražby byt, dom, iná nehnuteľnosť, podnik alebo jeho časť, dražobník je povinný najmenej 15 dní pred konaním dražby zverejniť oznámenie o dražbe alebo oznámenie o opakovanej dražbe na úradnej tabuli obce alebo na elektronickej úradnej tabuli v časti určenej pre obec, na ktorej území sa predmet dražby nachádza. V rovnakej lehote zverejní oznámenie o dražbe aj v periodickej tlači s pôsobnosťou minimálne pre obec, na ktorej území sa predmet dražby nachádza, základné údaje o čase, mieste, predmete a najnižšom podaní dražby alebo opakovanej dražby. Obec je povinná bezodkladne a bezodplatne takéto oznámenie zverejniť.

44. Podľa § 13 ods. 2 Zákona o dobrovoľných dražbách, ak najnižšie podanie presahuje 16 500 eur alebo ak je predmetom dražby nehnuteľnosť, podnik alebo jeho časť, účastníkom dražby musí byť umožnená obhliadka predmetu dražby najmenej v dvoch termínoch uvedených v oznámení o dražbe, ktoré nesmú byť určené na rovnaký deň.

45. Podľa § 21 ods. 2 Zákona o dobrovoľných dražbách, v prípade, ak sa spochybňuje platnosť záložnej zmluvy alebo boli porušené ustanovenia tohto zákona, môže osoba, ktorá tvrdí, že tým bola dotknutá na svojich právach, požiadať súd, aby určil neplatnosť dražby. Právo domáhať sa určenia neplatnosti dražby zaniká, ak sa neuplatní do troch mesiacov odo dňa príklepu, okrem prípadu, ak dôvody neplatnosti dražby súvisia so spáchaním trestného činu a zároveň ide o dražbu domu alebo bytu, v ktorom má predchádzajúci vlastník predmetu dražby v čase príklepu hlásený trvalý pobyt podľa osobitného predpisu; v tomto prípade je možné domáhať sa neplatnosti dražby aj po uplynutí tejto lehoty. V prípade spoločnej dražby bude neplatná len tá časť dražby, ktorej sa takýto rozsudok týka (§ 23).

46. Podľa § 137 písm. c/ CSP, žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu.

47. Súd na základe vykonaného dokazovania nezistil, že práva žalobkyne ako spotrebiteľky, podľa Zákona č. 257/2007 Z.z., boli porušené uzatvorením Zmluvy o úvere č. 20546 zo dňa 10.3.2008 a Zmluvy zriadenie záložného práva č. 20546 (viď ods. 1./I. a II, aj ods. 2) z dôvodov ako ich opísala žalobkyňa v žalobe a ani z iných dôvodov.

48. Súd sa s argumentáciou žalobkyne v žalobe (ods. 3 a nasl.), nestotožňuje, vychádzajúc z právnej úpravy Zákona o spotrebiteľských úveroch, rozhodnej v čase, kedy došlo k podpísaniu zmluvy o úvere a zmluvy o zriadení záložného práva medzi žalobkyňou a žalovaným v rade 1/, teda ku dňu 10.3.2008.

49. Súd vychádzal z výpisu z obchodného registra žalovaného v rade 1/, z ktorého mal preukázané, že predmetom činnosti žalovaného v rade 1/ o.i. bolo k uvedenému dňu aj poskytovanie pôžičiek a úverov z vlastných zdrojov nebankovým spôsobom, v rozsahu voľnej živnosti, a to od 12.8.2006.

Zákon, ktorý upravoval podnikanie nebankových poskytovateľov spotrebiteľských úverov, akým bol aj žalovaný v rade 1/, bol Zákon č. 258/2001 Z.z.. Podľa ust. § 3 ods. 1 uvedeného zákona, účinného v rozhodnom čase, veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania. Ust. § 2 ods. 2 OBZ definuje, kto je podnikateľom tohto zákona (OBZ), o. i. pod písm. a/ je to aj osoba zapísaná v obchodnom registri. Žalovaný v rade 1/ je osobou zapísanou v obchodnom registri, čo preukazuje výpis z Obchodného registra. Charakteristikou uvedenou v § 3 ods. 1 Zákona č. 258/2001 Z.z. je vyvrátená argumentácia žalobkyne v žalobe o tom, že žalovanému v rade 1/ bol vydaný živnostenský list protiprávne, vychádzajúc aj z právnej úpravy Zákona o živnostenskom podnikaní, účinnom v čase poskytnutia úveru žalobkyne. Podľa ust. § 25 ods. 1 Zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní, účinnom v čase poskytnutia úveru, voľné živnosti sú živnosti, ktoré nie sú uvedené v prílohách č. 1 a 3, a v zmysle ods. 2/ uvedeného ustanovenia § 25 - pre prevádzkovanie týchto živností musia byť splnené všeobecné podmienky. Preukazovanie odbornej ani inej spôsobilosti sa nevyžaduje. Podľa § 25 ods. 3 uvedeného zákona, Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky zverejní na svojej internetovej stránke zoznam odporúčaných označení najčastejšie používaných voľných živností a ich obsahové vymedzenie. Ohlasovateľ živnosti si môže zvoliť aj inú živnosť, ktorá nie je uvedená v zozname. Vychádzajúc z uvedenej právnej úpravy a zo Zoznamu odporúčaných označení najčastejšie používaných voľných živností na internetovej stránke MV SR, má súd za to, že predmet podnikania žalovaného v rade 1/ neodporoval vyššie uvedenej právnej úprave, nakoľko v Zozname odporúčaných označení voľných živností a ich bližšie vymedzenie je ako odporúčané označenie pod bodom 24.2 Poskytovanie úverov zo zdrojov, na ktoré sa nevyžaduje povolenie banky. Právna úprava § 25 ods. 3 Zákona č. 455/1991 Zb., účinná v čase poskytovania úveru žalobkyňi žalovaným v rade 1/, umožňovala, aby ohlasovateľ živnosti si zvolil aj inú živnosť, ktorá nie je uvedená v zozname. Predmet podnikania žalovaného v rade 1/ podľa výpisu z OR, poskytovanie pôžičiek a úverov z vlastných zdrojov nebankovým spôsobom v rozsahu voľnej živnosti od 12.8.2006, neodporuje uvedenej právnej úprave.

50. S ohľadom na uvedené, neboli splnené zákonné predpoklady na určenie, že práva žalobkyne ako spotrebiteľky podľa Zákona č. 250/2007 boli porušené uzatvorením Zmluvy o úvere a Zmluvy o zriadení záložného práva, preto žalobu súd v tejto časti zamietol. Z.z uvedených dôvodov, keďže uplatnený nárok na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia bol závislý od určenia, že práva žalobkyne ako spotrebiteľky podľa Zákona č. 250/2007 Z.z. boli porušené, potom súd aj tento návrh žalobkyne zamietol.

51. Súd dopĺňa, že až s účinnosťou od 1. apríla 2015 môžu spotrebiteľské úvery alebo iné úvery a pôžičky pre spotrebiteľov poskytovať iní veritelia s povolením udeleným NBS, podľa Zákona č. 129/2010 Z.z.; do účinnosti uvedenej právnej úpravy mohli veritelia poskytovať úvery, ak boli zapísaní v registri veriteľov a v podregistri iných veriteľov, ktoré viedla NBS, a to na základe zápisu v tomto registri do 31. augusta 2015, pričom zoznam veriteľov a iných veriteľov zapísaných v registri veriteľov k 31. augustu 2015 je zverejnený na webovom sídle NBS. Súd mal preukázané Zoznamom registra veriteľov a podregistra iných veriteľov, ktorý viedla NBS, ktorý súd obstaral z webového sídla NBS, že žalovaný v rade 1/ bol zapísaný pod reg. č. 95 v predmetnom registri. Uvedené skutočnosti súd vyhodnocoval ako prejudiciálnu otázku v súvislosti s rozhodovaním o návrhu žalobkyne o určení, že jej práva ako spotrebiteľky boli porušené postupom podľa § 194 ods. 1 CSP, podľa ktorého otázku, o ktorej má právomoc rozhodovať iný orgán verejnej moci ako orgán podľa § 193, môže súd posúdiť sám, nemôže však o nej rozhodnúť.

52. S ohľadom na vyššie uvedené, žalobkyňou tvrdené dôvody neplatnosti zmluvy o úvere preukázané neboli, lebo žalovaný v rade 1/ pri vzniku zmluvy o úvere nekonal v rozpore so zákonom a preto nebolo dôvodné vyhodnotiť, že zmluva o úvere je absolútne neplatným právnym úkonom v zmysle ust. § 39 OZ. Nebolo dôvodné ani určenie, že žalobkyňa je výlučnou vlastníčkou bytu. Žalobkyňa nemá naliehavý právny záujem na takomto určení, nakoľko svoje vlastníctvo žiadala určiť práve pre absolútnu neplatnosť dispozičných úkonov s nehnuteľnosťami, ktoré tvorili predmet záložného práva a ktoré nasledovali po podpise Zmluvy o úvere a Zmluvy o zriadení záložného práva, keď žalobkyňa namieta neplatnosť následných dispozičných právnych úkonov ako dôsledok neplatnosti dražby pre neplatnosť Zmluvy o zriadení záložného práva, ktorú neplatnosť žiada určiť až v tomto spore. S ohľadom na právnu úpravu § 21 ods. 2 Zákona č. 527/2002 Z.z., v tomto konaní nemá na požadované určenie naliehavý právny záujem. Lebo podľa § 21 ods. 2 Zákona č. 527/2002 Z.z., ak sa spochybňuje platnosť záložnej zmluvy alebo boli porušené ustanovenia tohto zákona, môže osoba, ktorá tvrdí, že tým bola dotknutá na svojich právach, požiadať súd, aby určil neplatnosť dražby, pričom právo domáhať sa určenia neplatnosti dražby zaniká, ak sa neuplatní do troch mesiacov odo dňa príklepu.

53. Návrhy žalobkyne na určenie neplatnosti Zmluvy o úvere a Zmluvy o zriadení záložného práva, tiež na určenie, že žalobkyňa je vlastníčkou opísaných nehnuteľností, tieto návrhy súd zamietol pre nedostatok naliehavého právneho záujmu v zmysle ust. § 137 písm. c/ CSP, podľa ktorého, žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu. Súd v tejto súvislosti uvádza, že nejde o situáciu za bodkočiarkou.

Pokiaľ súd dospel k záveru, že ani jednu zo zmlúv nebolo dôvodné vyhodnotiť ako neplatnú, lebo na takéto určenie nebol daný naliehavý právny záujem, potom nebolo možné určiť ani vlastnícke právo žalobkyne k predmetnému bytu, lebo svoje vlastnícke právo tvrdila práve pre neplatnosť týchto úkonov, že pre ich neplatnosť, hlavne Zmluvy o zriadení záložného práva, sú od začiatku neplatné aj následné dispozičné úkony, ktorými bolo nakladané s nehnuteľnosťami, ktoré tvorili predmet záložného práva (viď aj ods. 52).

54. Bolo preukázané rozsudkom OS MT, sp.zn. 15C 498/2015 zo dňa 11. novembra 2016, právoplatným 15.6.2016, že žalobkyňa sa síce domáhala určenia neplatnosti dobrovoľnej dražby, na ktorej boli vydražené predmetné nehnuteľnosti, avšak ako dôvod neplatnosti neuvádzala neplatnosť záložnej zmluvy. Potom pri právnej úprave § 21 ods. 2 Zákona 527/2002 Z.z., účinného v čase vykonania dražby, uplynula lehota domáhať sa určenia neplatnosti dražby v prípade, ak sa spochybňuje platnosť záložnej zmluvy alebo boli porušené ustanovenia tohto zákona - Zákona o dobrovoľných dražbách (viď aj ods. 52). Vychádzajúc z uvedenej právnej úpravy, potom žalobkyňa na požadovanom určení - určiť neplatnosť Zmluvy o zriadení záložného práva a v tejto súvislosti určiť jej vlastnícke právo k predmetu záložnej zmluvy, nemá naliehavý právny záujem, takéto určenie v konajúcej veci by bolo obchádzaním zákona, § 21 ods. 2 Zákona 527/2002 Z.z.

55. Pre úplnosť súd uvádza, že skúmal aj otázku, či o nárokoch, ktoré boli uplatnené ako nárok 3, 4 a 5 žaloby, nedošlo k právoplatnému rozhodnutiu a to mlčky, v konaniach, ktoré sa viedli na OS MT pod sp.zn. 15C/498/2015, v ktorom súd konal o určení neplatnosti dobrovoľnej dražby, v konaní vedenom na OS MT pod sp. zn. 7C/71/2016, kde žalovaný v rade 2/ v konajúcej veci, tam v pozícii žalobcu, žiadal vypratanie predmetného trojizbového bytu. Súd nevyhodnotil, že v predmetných konaniach bola mlčky vyriešená otázka (ne)platnosti Zmluvy o úvere či Zmluvy o zriadení záložného práva, nakoľko z odôvodnení uvedených právoplatných rozsudkov nevyplýva, že sa v týchto konaniach skúmala otázka (ne)platnosti predmetných právnych úkonov. V spore 15C 498/2015 súd skúmal neplatnosť dražby pre rozpor s § 11 ods. 4, § 11 ods. 4, § 13 ods. 2 Zákona č. 527/2002, teda neplatnosť dražby sa nenamietala pre neplatnosť Zmluvy o zriadení záložného práva (§ 21 ods. 2 uvedeného zákona); vo veci 7C 71/2016, podľa odôvodnenia rozsudku, D. P. namietala porušenie zákona v súvislosti s dobrovoľnou dražbou, keď poukázala na konanie vedené na OS MT o určení neplatnosti dobrovoľnej dražby pod sp.zn. 15C 498/2015, pre ktoré konanie aj OS MT vec 7C 71/2016 prerušil do právoplatného skončenia konania vedeného na OS MT pod sp.zn. 15C 498/2015 a následne z tohto právoplatného rozsudku vychádzal. Súd vo veci o vypratanie žalovanej Jaroslavy Kováčikovej vo veci 7C 71/2016 žalobe vyhovel, rozhodol o jej vypratání, lebo mal za to, že žalovaná neprodukovala taký dôkaz, ktorým by vyvrátila tvrdenie žalobcu vo veci 7C 71/2016 o jeho vlastníctve k bytu, pričom súd vychádzal z právoplatného rozsudku OS MT sp.zn. 15C 498/2015, kde otázka (ne)platnosti napadnutých zmlúv, ktorá neplatnosť podľa žalobkyne zakladá jej vlastnícke právo k predmetnému bytu, riešená nebola. Z uvedených dôvodov potom súd konanie nezastavil z dôvodu právoplatne rozhodnutej veci (mlčky) v uvedených konaniach.

56. Žalobkyňa mala možnosť v uvedených konaniach uplatniť všetky námietky, týkajúce sa neplatnosti napádaných právnych úkonov, ktorá tvrdená neplatnosť má podľa žalobkyne zakladať jej vlastnícke právo k predmetnej nehnuteľnosti. Žalobkyňa v konajúcej veci neuvádza žiadne nové skutočnosti, ktoré by tu v čase predchádzajúcich konaní neboli a ktoré teda v predchádzajúcich konaniach mohla na svoju obranu použiť, preto na požadované určenie nemá naliehavý právny záujem v tomto konaní v zmysle ust. § 137 písm. c/ CSP.

57. K uplatnenému nároku na určenie vlastníckeho práva k predmetnému bytu vo vzťahu k žalovanému v rade 1/ súd poukazuje aj na skutočnosť, že žalobkyňa nepreukázala vlastnícke alebo spoluvlastnícke právo žalovaného v rade 1// a preto bola žaloba zamietnutá vo vzťahu k tomuto určeniu proti žalovanému v rade 1/ aj pre nedostatok pasívnej vecnej legitímácie. Z rovnakého dôvodu bola žaloba žalobkyne zamietnutá vo vzťahu k žalovanému v rade 2/ čo do uplatneného nároku na určenie

opísané v ods. 1 pod bodom I., II., IV. a V, lebo žalovaný 2/ nebol účastníkom zmluvných vzťahov, ktorých neplatnosť žiada žalobkyňa určiť, z ktorého dôvodu by nebolo možné ani konštatovať vo vzťahu k žalovanému 2/ porušenie práva žalobkyne ako spotrebiteľky uzatvorením týchto úkonov a s tým súvisiaci uplatnený nárok na primerané finančné zadosťučinenie; súd dopĺňa, že porušenie práva žalobkyne uzatvorením predmetných zmlúv nebolo preukázané ani vo vzťahu k žalovanému v rade 1/, preto bol tento nárok žalobkyne ako nedôvodný zamietnutý aj proti žalovanému 1/, tiež nárok na primerané finančné zadosťučinenie ako nárok od neho závislý (viď aj odseky 47-51).

58. K vznesenej námietke premlčania žalovanými vo vzťahu k určeniu vlastníckeho práva žalobkyne, súd odkazuje na ust. § 100 ods. 2 prvá veta OZ, podľa ktorého, premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Preto bolo dôvodné zaoberať sa aj dôvodmi, pre ktoré žalobkyňa žiadala určiť svoje vlastnícke právo k spornej nehnuteľnosti.

59. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci, v spojení s ust. § 262 ods. 1 CSP, podľa ktorého, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Žalovaní v rade 1/ a 2/ mali vo veci plný úspech, preto im priznal náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

59. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva v lehote 15 dní od doručenia na súde, ktorý ho vydal.

Podľa § 363 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.